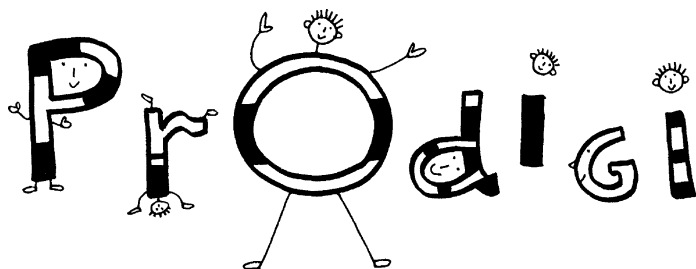

Sóc

un

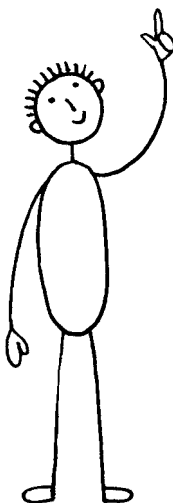

© JMS - L'Obrador Imaginari

Reproducció autoritzada, sempre que no es faci amb algun tipus de finalitat comercial o lucrativa.

usuaris.tinet.org/jmsl/imaginari

A vui m'he adonat del
meu dit índex.

Òbviament, fa anys que

és a la mà...

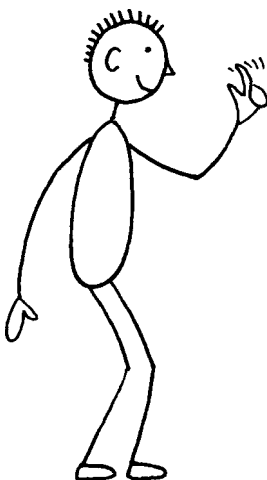
Però no m'hi havia fixat gaire.

Ara sí, m'hi fixo amb atenció.

L'arronso...

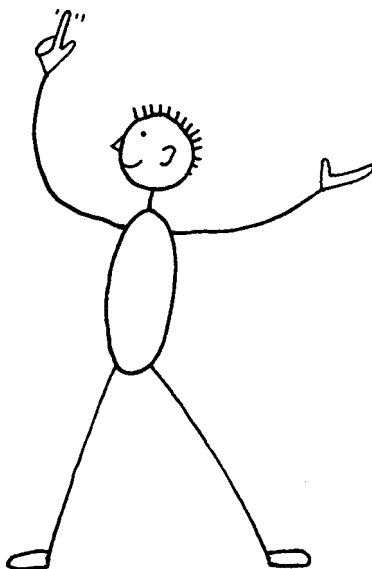
L'estiro...

Com que té tres articulacions, el moviment és molt interessant.

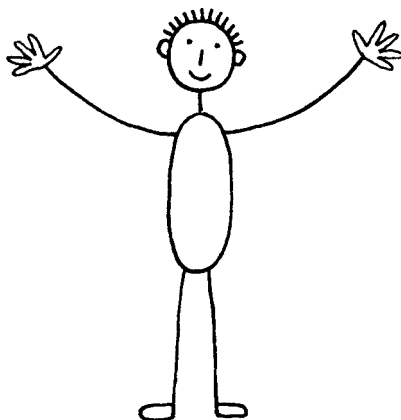

Caram!

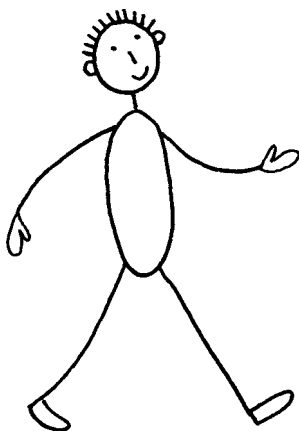
Ves per on... no ho sabia, i
resulta que sóc molt habilidós!
Sé moure el dit índex!
I el sé moure ben bé com vull i
quan vull!!

De fet, són cinc els dits
que tinc a la mà.
Multiplicats per dues mans, fan
deu dits.
I els sé moure tots!
Sóc un prodigi!

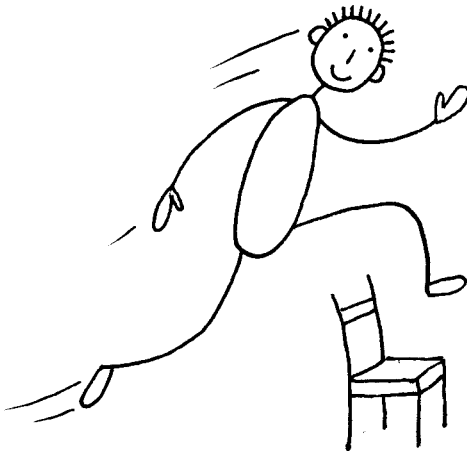
Amb els dits dels peus
també faig algun moviment.
La veritat, si haig de ser sincer,
res de l'altre món.
En canvi, i això sí que és difícil,
sé caminar!
Per caminar haig de moure
coordinadament tot el cos: peus,
cames, malucs, braços,
espatlles...
I ho faig sovint, com aquell qui
res!

I corro!

I salto!

Bufa! Les meves habilitats em
deixen a mi mateix bocabadat!

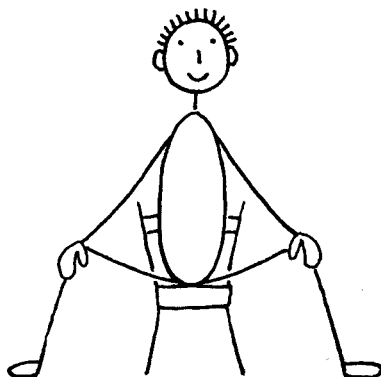

Ara m'assec.

No us penseu pas que estigui cansat.

El que estic és... perplex!

A més de moure un dit, córrer i saltar, moviments que sens dubte ja són d'una gran perícia, resulta que, a sobre, també sé seure, que encara és més difícil.

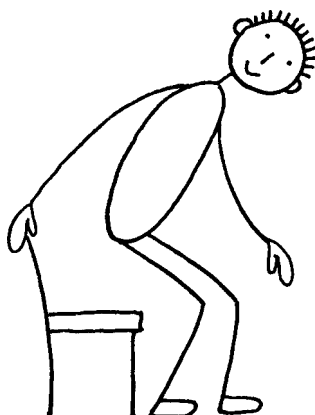
F

ixeu-vos-hi:

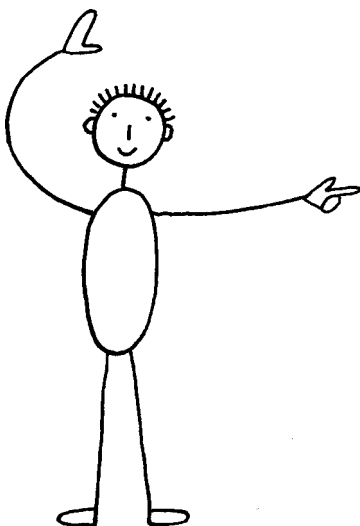
Flexiono les cames, decanto
ahora el cos cap endavant per
tal de conservar l'equilibri,
recolzo suaument el cul damunt
la cadira...

No me'n sé avenir que sigui
capaç de fer tot això!

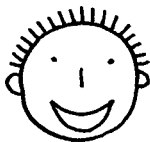
I tot sol!

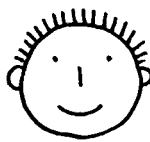
Però no s'acaben pas aquí, les
meves habilitats.
Ni de bon tros.
Perquè encara sé fer un munt
de coses més.
Ara ho veureu.

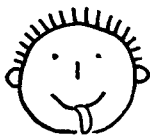
Obro la boca.

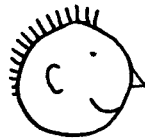
La tanco.

Trec la llengua.

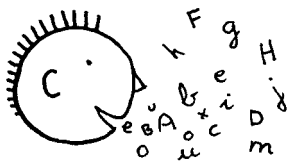
Giro el cap.

P

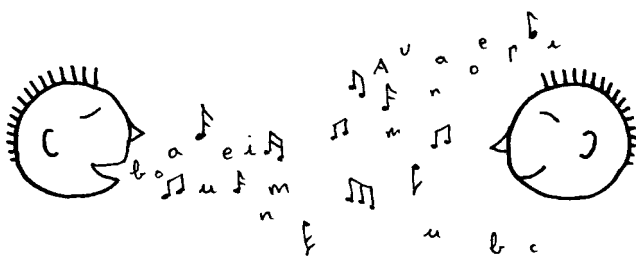
arlo.

Xiulo.

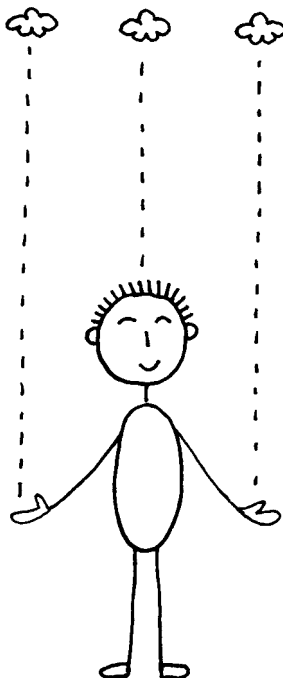

Canto.

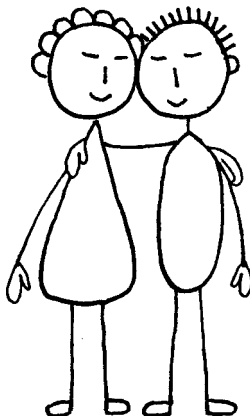
Escolto.

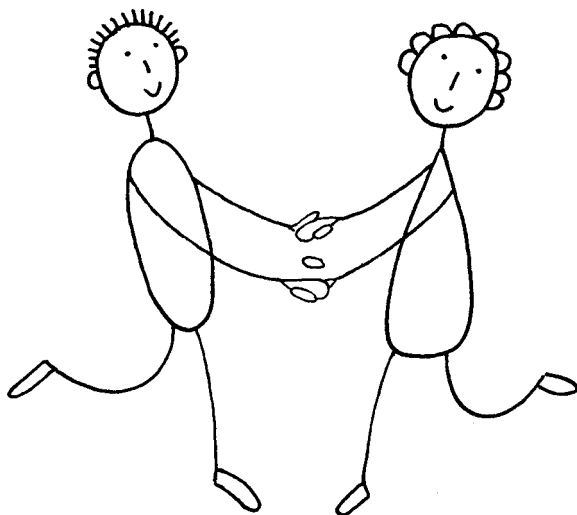
Sento la pluja...

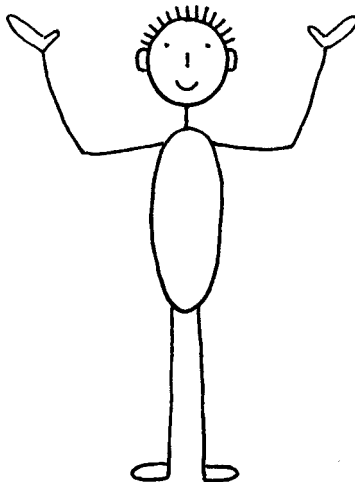
...i les carícies.

Ballo i faig petons.
(de vegades)

S_{omric.}

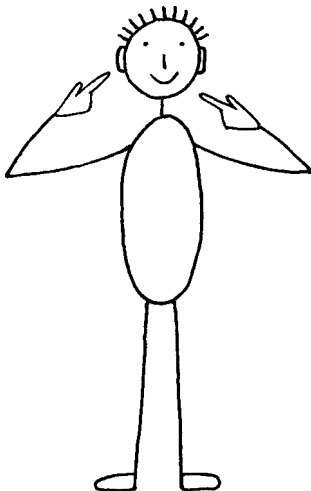
Sí, fins i tot sé somriure!

Sóc... fabulós!

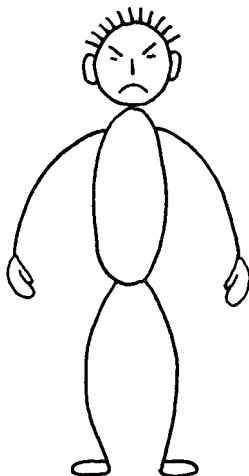
I és que per somriure haig de coordinar suaument i dolçament tots els músculs de la cara.

Tots alhora! Els dels ulls també!

És una de les coses més difícils de fer, i jo la faig amb la més gran facilitat.

B é... si més no quan no
estic enfadat.
Perquè llavors faig unes
ganyotes la mar de lletges...
Però també la mar de difícils de
fer, que quedi ben clar!

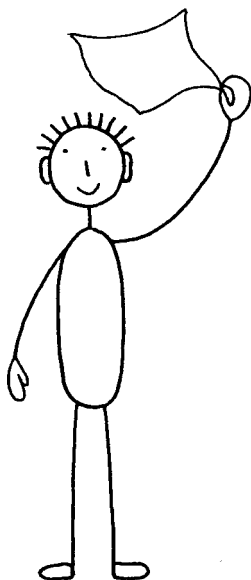

D'acord... és veritat que no
tots els dies estic completament
en forma.

Per exemple, avui estic ben
encostipat.

I el nas em raja com una aixeta!

Ara bé, mireu si sóc espavilat
que també em sé mocar!

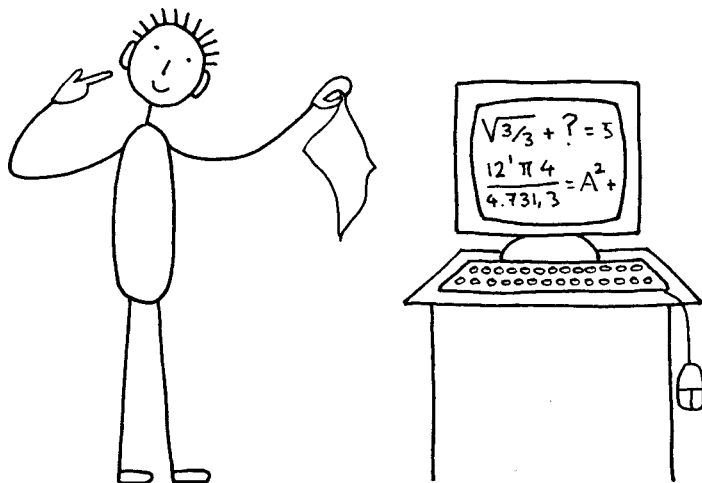

Ei, no rigueu, que no és gens fàcil.

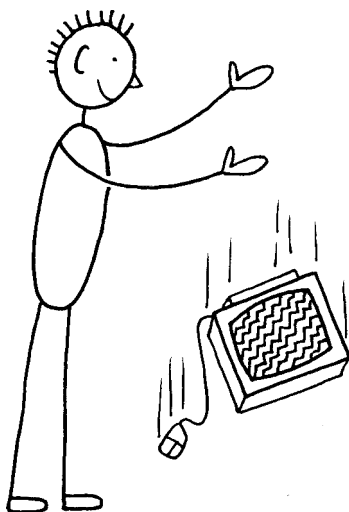
Haig de coordinar exactament la pressió dels dos dits, l'índex i el polze, ara sobre un badiu del nas, ara sobre l'altre, alhora que expulso l'aire en el moment adequat, i amb la justa pressió, ni massa fluix que l'aire no arrossegui els mocs, ni massa fort, per tal d'evitar que em facin mal les orelles.

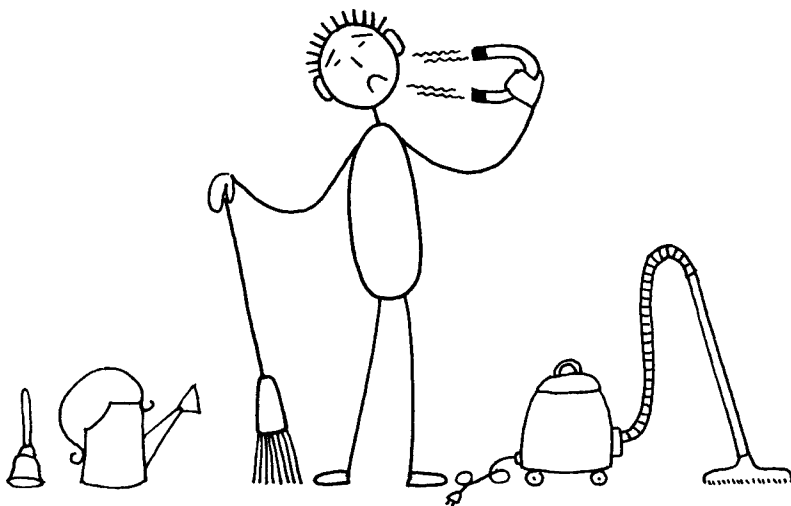
Si voleu que us digui la veritat, dubto molt que hi hagi cap programa informàtic capaç de controlar tantes subtils variables amb l'exactitud i la coordinació amb què em coordino jo mateix quan em moco.

O quan somric!

Que això no té mèrit?
Doncs imagineu-vos que
haguéssiu d'estar sempre amb
el nas ple de mocs, sense saber
què cal fer per a poder-lo
desembussar.
Què... eh?
Oi que no us faria cap gràcia?

Moc un dit.

Em moco.

Camino.

Corro.

Salto.

M'assec.

M'alço.

Ballo.

Somric.

Em bellugo!

És veritat!

Sóc un prodigi!

